Dinsdag 24 December 1946

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

63ste Jaargang No 4995

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags, abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad: tel 38.

Blum en Indo-China

Politiek van Tugwell

BLUM OVER INDO CHINA.

De toestand in Indo-China werd door den Fransen Premier Blum als „ernstig" beschreven. Om het ogenblik zijn de Franse troepen in zware gevechten gewikkeld met de opstandelingen. Blum verklaarde dat hij met alle spoed den tank-specialist generaal Philip Leclerc naar Indo-China zal dirigeren. Hij verklaarde voorts aan de wetgevende vergadering dat generaal Leclerc op 26 December per vliegtuig zal vertrekken. Hij voegde daaraan toe: „Het is niet uitgesloten dat de toestand gedurende de thans komende weken aanzienlijk zal verergeren". In Tonkin en Noord-Annam is de Staat van Beleg afgekondigd, aangezien gedurende de dag nieuwe gevechten te Hanoi zijn uitgebroken toen Franse pantserwagens en infanterie-eenheden de stellingen van de opstandelingen aanvielen. Een volledig debat in de wetgevende vergadering over de toestand werd afgewimpeld toen Blum beloofde een krachtige politiek ten aanzien van Indo-China te zullen gaan voeren. Hij zeide: „Er zijn bereids orders dienaangaande verstrekt. Maatregelen zijn reeds voorgeschreven. De eerste zijn bereids uitgevoerd. De uitvoering van de andere zal spoedig volgen".

Blum gaf voorts te kennen dat de toestand „hoewel ernstig toch niet verontrustend was". De Frans-Chinese wijken te Hanoi zijn gezuiverd alsook de weg van Hanoi naar het vliegveld. Het hospitaal is weer door onze troepen bezet, maar „de tegenstand in het Zuiden der stad blijft groot".

De Minister van Koloniën, Marius Moutet is ondertussen te Caïro aangekomen onderweg naar het Oosten. Blum zeide tot de Kamer van Afgevaardigden, dat het „Frankrijk's plicht was om de Franse levens ginds te beschermen" en tevens om het bloed te sparen van een volk, wiens politieke vrijheid wij tien maanden geleden waarborgden. Hij sprak de hoop uit dat, wanneer eenmaal orde en vrede weer hersteld zullen zijn, de Franse regering besprekingen zal kunnen aanknopen met een „vrij Viet-nam". Blum vermelde evenwel niet of hij daarmede bedoelde het cabinet van den President Ho Chi Minh die intussen uit Hanoi is gevlucht of enige andere nieuwe regering (Parijs, (AP) 23.12).

TUGWELL OVER ZIJN POLITIEK.

In zijn boek „The stricken land" geeft Rexford Tugwell een beschrijving van zijn vijfjarig gouverneurschap van Porto Rico. Hij zegt daarin o.a.: „Het kan misschien als socialisme bestempeld worden — wat wij hebben trachten te doen — maar het was ten minste een poging om iets aan de wanhopige toestand te doen. Tugwell die onlangs ontslag nam als Gouverneur van Porto Rico om Professor in de politieke wetenschappen te worden aan de Universiteit van Chicago verdedigt zijn „uiterst liberaal" programme die hij had opgesteld teneinde de ingewikkelde politieke en sociale problemen waartoe Porto Rico aanleiding geeft op te lossen. Hij noemt deze moeilijkheden „gericht tot vernietiging". Hij was er nimmer in geslaagd zijn program ten uitvoer te brengen. Het is altijd overschaduwd door hen die een tijdelijk succesvolle „laissez faire" politiek aanhingen.

Ik had gehoopt dat Roosevelt en ik wel zouden slagen in onze pogingen om „bevrijders" van Porto Rico te zijn".

Ik heb getracht om Porto Rico een model-land te maken, maar ben daarin slechts op zeer matige wijze geslaagd. Politieke baantjesjagerij en geknoei, daar is men nog steeds niet over heen. Ik heb dit met alle kracht bestreden, doch mijn opvolger zal zeker het serpent nog steeds in leven vinden. Ik twijfel er ten sterkste aan dat de proefnemingen door het Gouvernement zullen slagen. Niet om dat ik aan hun uitvoerbaarheid twijfel, maar er is een groot zwak punt en dat is het gebrek aan discipline onder de arbeiders en hun leiders. En door dit alles is er het gevaar van politieke botsing, want de arbeidersleiders zijn de stuwende leden van de volkspartij" (New York, (AP) 23.12).

FASCISTEN TE NAPELS.

Berichten uit Napels melden dat Italiaanse krijgsgevangenen die uit Indië repatrieerden Zondag met het schip „Tamaroa" te Napels aankwamen, in fascistische uniformen van boord gingen en de fascistische groet brachten, terwijl zij toe de muzikanten die stonden opgesteld om hen te verwelkomen toeriepen dat zij het fascistische lied „Giovinezza" moesten spelen (Napels, (AP) 23.12).

MESSERSMITH VOERT BESPREKINGEN.

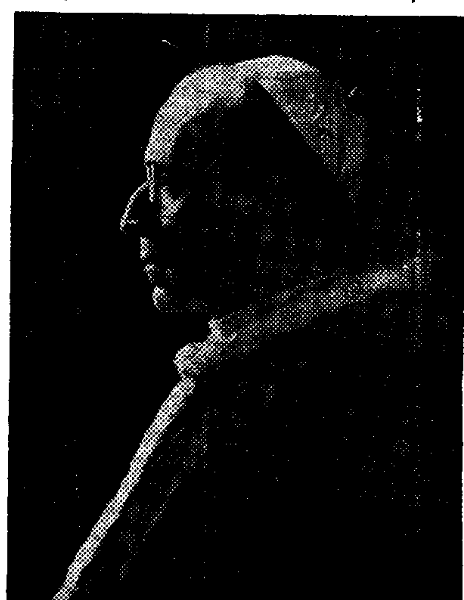
Uit Washington wordt gemeld dat George Messersmith, ambassadeur van de Verenigde Staten bij de Argentijnse Regering, die thans naar Amerika is teruggekeerd om besprekingen te voeren met ambtenaren van het Departement van Buitenlandse Zaken, deze besprekingen heeft uitgesteld tot na Kerstmis. Messersmith is Maandag te Washington aangekomen en zal Dinsdag naar Delaware vertrekken voor een kort bezoek, terwijl Byrnes het kerstfeest bij zijn familie doorbrengt. Noordamerikaanse autoriteiten om diplomatiek gebied die verzochten hun naam niet te noemen, zeiden dat een der voornaamste punten van de besprekingen tussen Messersmith en Byrnes zal zijn: de nakoming door Argentinië van zekere internationale verplichtingen. De vorige week vertelde Byrnes tijdens een pers-conferentie dat de quaestie betreffende de nakoming door Argentinië van de verklaring van 8 April, niet zal aangeroerd worden. Deze verklaring zeide dat de Verenigde Staten bereid zijn met Argentinië mede te werken, indien dit land op zijn beurt bereid is de nationaal-socialistische invloeden daar te verwijderen „door daden en niet louter door beloften". Ten Messersmith Buenos Aires verliet, zeiden sommige Latijns-Amerikaanse diplomaten van oordeel te zijn, dat hij verklaringen ging afleggen betreffende de Argentijnse actie tegen vijandelijke agenten. Gedurende zijn verblijf van zes maanden in Argentinië is Messersmith belast geweest met het controleren van de stappen die de Argentijnse regering nam om de Noordamerikaanse aan eis tot het verwijderen van Nazie-invloeden te voldoen (Washington, (AP) 23.12).

VERLAGING VAN TARIEVEN.

De Pan American World Airways kondigt tariefverlagingen aan op de Latijns-Amerikaanse lijnen van 7 tot 39 dollar voor enkele vluchten, ingaande 20 Januari 1947 (New York, (AP) 23.12).

REDE VAN DEN PAUS.

In Zijn Kersttoespraak tot de Kardinalen sprak Zijne Heiligheid Paus Pius XII over de moeilijkheden en nieuwe gevaren waarin de wereld nu verkeerd op het tweede Kerstfeest na de oorlog. De Kardinaal Deken Pignatelli sprak den Paus toe namens de

Z. H. DE PAUS.

Kardinalen. De Paus sprak nog van de desillusies ontstaan bij de volken van Europa nu de vrede gekomen is. Er was ontroering in de stem van den Paus toen Hij de Atlantische Brief van Churchill en Roosevelt in herinnering bracht. De Paus riep uit: „Wat is er van overgebleven?" De Heilige Vader bracht Zijn oproep van het voorjaar in herinnering, om toch voor de kinderen te zorgen. Geen Christen mens mag zich vandaag aan de strijd onttrekken. De toestand maakt de situatie voor het Nieuwjaar wel donker" (Rome, (AP) 24.12).

NOG GEVECHTEN IN VENEZUELA.

Berichten uit het Westen van Venezuela vermelden dat daar de rebellen die tien dagen geleden tegen het regiem van President Betancourt opkwamen nog steeds in actie zijn. Volgens berichten uit Valera hebben de opstandelingen Zondag het vliegveld nabij de stad aangevallen, doch zij werden door de regeringstroepen teruggeworpen.

Het doel van de aanval was blijkbaar de vernietiging van de bommenwerpers die op het vliegveld stonden geparkeerd. Dit vliegveld ligt op ongeveer vierhonderd kilometer ten Zuid-Westen van Caracas. Later bombardeerden deze vliegtuigen de stellingen der opstandelingen nabij Paramo de Tuname, die volgens berichten, onder leiding staan van Generaal Juan Bautista Araujo. Er gaan tevens geruchten dat Araujo de Staat Trujillo zou verlaten en de grens naar Colombia zal oversteken (Caracas, (AP) 23.12).

RAAD VAN DE REPUBLIEK.

Er zal in Frankrijk een Raad voor de Republiek worden ingesteld, ter vervanging van de Senaat. De President van deze nieuwe Raad is Jules Glasher, een radicaal socialist, 81 jaar oud. De nieuwe Raad zal op 16 Januari bijeenkomen om den nieuwen president van Frankrijk te kiezen.

De nieuwe Raad, die bijeenkomt hedenavond, zal de Senaat, gaan vervangen, die nu zes en half jaar geleden voor het laatst bijeen was (Parijs, (AP) 24.12).

SPORT

ADRIANA KOMT MORGEN.

Hedenmorgen werd ons medegedeeld dat Adriana niet vandaag, doch morgen uit Barranquilla zal terugkeren. Het juiste tijdstip van aankomst zal via de CUROM worden uitgezonden.

LAND VAN CHRISTUS.

het nieuws van vandaag

De dag van Kerstmis moet doen nadenken, en daarom zien wij over de dag van vandaag uit naar de dag van morgen. De Paus riep alle Christenen op.

Onze oud-hoofdredacteur was in Noorwegen en sprak met een bisschop der Lutheranen. Samen bespraken zij de mogelijkheid van een „verscheurde Christendom". De Lutherse bisschop vindt, dat de basis van alles moet zijn de Godheid van Christus. Is dat geen troostende uitspraak? Bidt voor de eenheid van alle Christenen in de Kerstnacht, zoals Kerstmis voor hen meer dan wat materialistisch feestvieren.

De rede van den Paus is wel heel somber. Laat ons de ernst van de tijd begrijpen en niet slechts aan ons zelf denken, doch verder zien.

Na zes en half jaar komt in Parijs de Senaat weer bijeen, doch dit instituut zal in de vierde republiek niet meer de naam dragen van „Senaat", doch van „Raad voor de Republiek".

Blum nam maatregelen ter bescherming van de levens en wil verder gevaar in Indo-China trachten af te wenden.

Wij kennen veel oud-gouverneurs, doch interessant is het, dat de oud-gouverneur van Porto Rico, Tugwell (onlangs hier nog op Curaçao bij gelegenheid van de Caraïbische), en nu Professor in de politieke wetenschappen, een boek heeft geschreven over zijn politiek daar in Porto Rico. Die heer gebruikt nogal zware termen en spreekt van „serpenten". Hij is nl. in zijn levensloop niet geslaagd door de liberalen. Het is eigenaardig, hoe dergelijke telegrammen zonder critiek de wereld ingaan. De neiging van dezen man was kenbaar sterk socialistisch tot communistisch, doch één ding is wel duidelijk en dat beweert hij zelf ook, nl. dat hij niet geslaagd is. Niet slechts omdat hij gedwarsboomd werd door de zg. liberalen, kon hij niet de „libertador" worden van Porto Rico, maar omdat men zich niet op zuiver Christelijk standpunt stelde in de bevolkingspolitiek.

Argentinië heeft altijd nog sterke belangstelling in de U.S.A.; ziet maar naar de telegrammen. Het is natuurlijk de grote economische concurrent. Het is het Carthago aan de overkant, dat geheel Zuid-Amerika en nog méér van goederen kan en wil voorzien. Het maakt de politiek t.oz. van Spanje tot iets onnuttigs, daar het Spanje van alles voorziet.

In Venezuela moge er met Kerstmis dan toch vrede zijn onder de broeders; men vecht er nu reeds meer als twaalf dagen.

Het Zionistencongres in Bazel sloot. Gaf het een oplossing voor de grote problemen? Voor hen ook ga het Licht op.

Hare Majesteit de Koningin richtte Zich in een Kerstboodschap tot Leger en Vloot.

Geestelijk Leven

door

B. J. BORDENS O.P.

Wij hebben ons reeds lang geërgerd aan het pessimisme, dat de laatste tijd geregeld doorbreekt in artikelen over heden en toekomst van het Christendom. Velen, die de einder afturen, zien alleen maar donkere wolken opdoemen en schijnen te vergeten, dat ze aan een blauwe hemel drijven. De ergernis, die de ontmoeting met dergelijke zieners wekt, hoopt zich zo lang op, totdat het je op een goede dag te gortig wordt en je een uitlaat zoekt om je hart te luchten. Zo is het ons althans gegaan. Die „goede dag" was 14 September 1946, toen De Nieuwe Eeuw uitkwam met een hoofdartikel „Het Katholicisme in de hedendaagse wereld" van L. J. M. van den Berk, en de uitlaat hebt u voor u hier in De Linie!

De schrijver heeft bij ons zo'n beetje de maat doen overlopen en wij menen er goed aan te doen onze ergernis bekend te maken, omdat velen met ons die sombere en verlammende beschouwingen liever geëlimineerd zouden zien.

Wat hebben we aan dat gewichtig hoofdschudden over „de zorgelijke tijden, die de Kerk thans beleeft". Wie, die haar geschiedenis kent, durft te zeggen, „dat Zij misschien nooit een toekomst tegemoet is gegaan, die zo somber was als de toekomst, die zich nu reeds begint af te tekenen". Wie waagt zich aan de voorspelling, dat „het Christendom geen bemiddelende taak meer te vervullen zal krijgen", en dat het „zelf doelwit geworden van een verbeten strijd, wel eens zeer ernstig verminkt daaruit te voorschijn zal komen".

De schrijver heeft zeker gelijk in zover voor de Kerk geen keurig gebaande wegen in de toekomst geprojecteerd liggen. Zij zal zich wegen moeten banen, waar het heidendom niets dan wildernis en ordeloosheid schept. Goed, maar laat dat een motief zijn om de idealisten en goedwillenden uit te rusten voor de strijd; om hen wapenen in de hand te duwen en hen te laden tot een hoogspanning, die bij de minste aanraking vonken schiet; maar niet om ze tot terughouding en voorzichtigheid aan te manen, die zo gemakkelijk in „rustig afwachten" en passiviteit ontaardt en iedere offensieve activiteitsdrang, die aan alle strijdvaardigheid eigen is, verstikt.

En dat doet de genoemde schrijver. Want zijn profetische woorden over de toekomst van het Christendom zijn slechts een aanloopje om van de tribune af de strijders in het veld toe te roepen: voorzichtig, voorzichtig, aan jullie tactiek van optreden zitten gevaren verbonden. Vandaar dat De Nieuwe Eeuw de kern van schrijvers betoog in een vierkantje samenvat met de woorden: „Gevaren in de vernieuwing".

Dat is voor ons en voor velen een rode lap. Dat wijze, verstandige, remmende waarschuwingsbord: „uitholling overdwars" zouden we echt Hollands willen noemen. Alleen maar gevaren zien en blind zijn voor de kracht, waarmee de idealist in staat is „dwars over de uitholling" heen te vliegen en zijn doel te bereiken!

Die voorzichtige mentaliteit maakt veelbelovend initiatief kapot. Waarom iedere vernieuwing zo sceptisch bezien? Omdat er gevaren zijn? Onderneem dan niets meer. Wie bereikt een top van een berg zonder gevaren te trotseren? Hoe had de luchtvaart zich kunnen ontwikkelen, als er geen risico's genomen waren? Hoe zou het met onze melaatsenzorg staan, als edelmoedige mensen zich door de gevaren hadden laten afschrikken? Omdat er gevaren zijn kunnen we toch niet thuis blijven zitten en alle idealisme, dat gevaren aandurft, laten doodbloeden.

De vernieuwing, die de schrijver in zijn artikel speciaal op het oog heeft, is de stuwing van de Témoignage Chrétien - groep,

Wordt vervolgd op pagina 2

Kerstmis

Wij allen hebben wel eens gestaan aan de wieg van een pas geboren kindje. Je wordt er stil van, het ontroert je, dat jonge leven zo teer en fijn, dat schepsel dat wonder Gods. Alles om je heen verdwijnt, je kijkt maar... je luistert naar die zwakke adem, je denkt: „Wat zal er van dit kind worden? Waartoe is het geboren?" Zacht ga je heen, nog vervuld van wat je gezien hebt. Het was zo schoon!

Nog enkele dagen en gij staat weer aan zo'n wiegje. Weer een kind... niet in mooie kleren, niet op een zacht kussen! Een hand vol strô in een voederbak en enkele oude lappen. Het lijdt kou. Het is er arm. Vol medelijden zie je naar het Kind, en je ogen gaan naar de bleke gestalte van een jonge vrouw. Ze ziet je aan en Haar arm beschermend leggend om haar Kind, komt Haar verhaal. Een verhaal van engelen en van den H. Geest, die bezit van Haar had genomen. En dan vol eerbied kijkend naar Haar Kind, komt Haar grote woord: „Zo is God Mens geworden". Hij kwam om de mensen te verlossen omdat Hij van de mensen hield. En ik ben naar de mensen gegaan om een onderdak voor Hem te vinden.Maar zij joegen Hem weg. Er was geen plaats voor arme mensen. „De zijnen hebben Hem niet aangenomen" zegt St. Jan. Zo ging ik met St. Joseph door de koude nacht, van huis tot huis, maar er was geen plaats. Moe en ellendig gingen wij voort. St. Joseph, de pleegvader van Hem, die komen gaat en wiens Vader God is, hij is angstig maar niet in verwarring gebracht. Hij heeft Geloof! Alleen het geloof is te verenigen met zoveel smart. Wat heeft hij te verduren voor die woningen, die zich sluiten, die koude gezichten, die ruwe woorden, die hard-dichtvallende deuren.

De versmading van zijn verzoek schoot in zijn ziel niet als een belediging van mensen, maar als de wil van God. Hij kan er door gekwetst zijn, terneergeslagen is hij niet. Maria blijft rustig staan in de vijandige straat. Het Kind, dat Zij draagt, Haar God en Heer, draagt meer nog Haar, dan Zij Hem...

Zij gaan heen; de stap van de ezel klinkt op de keien als een nederig, onderworpen protest. St. Joseph denkt er aan, dat een weinig goud hem die deuren zonder hart wijd geopend zou hebben! Alleen de weldoende natuur, de aarde blijft nog over. Zij die een afdak heeft voor de zwaluw en een rotsspleet voor de duiven, zij zal haar God en koning een warme schuilplaats geven. In haar schoot wordt, door haar beschermd, God geboren!

„Verbum caro factum est." God is mens geworden. Hemel en aarde hebben elkaar gevonden. De mensen gingen rakelings voorbij maar zij zagen het niet, zij begrepen het niet. Alleen aan de eenvoudigen werd het bericht gezonden. Aan de herders en zij kwamen. „Zij stonden", zo zegt het oude lied, „tot schreiens bewogen en knielden bij Jezus neer".

Het stalletje van Bethlehem staat langs de weg, eenzaam en stil in de open vlakte, niet weggescholen tussen huizen en winkels, in een donkere steeg, maar alleen... en alle wegen van het leven, alle paden der mensen lopen er langs. Er is niemand op aarde, die de weg naar Bethlehem niet meer zou kunnen vinden! Iedereen, rijk of arm, heilig of zondaar, wordt met open armen ontvangen. Ook gij, met uw drukkende zorgen met uw verdrietig gezicht, met uw gebroken hart, met uw teleurgestelde verwachtingen, komt allen binnen, zoals ge zijt, met uw vereelte handen, in uw werkpak.

Jezus kent geen voorgeschreven kleding, alleen een hart van goede wil. In zulke harten brengt Hij Zijn Vrede mag brengen!

„Zie, ik verkondig u een grote vreugde, die voor het gehele volk zal zijn."

Brengt daar uw kinderen, ze vinden er hun liefste Kameraadje! Brengt daar uw zorgen en neemt in ruil er voor de vrede mee. St. Efrem zegt zo mooi: „Door de eeuwen heen, komt Hij elk jaar terug". Hij wordt oud met de ouden en herboren met het kind, dat juist geboren is. Hij vraagt één ding: iedere dag opnieuw mens te mogen worden in ons hart, dat dan de kribbe is.

Boven de kribbe werden twee liederen gezongen. Het Magnificat in Maria's Hart en het Gloria tegen het plafond der hemelen.

Het is gewoonte geworden, dat staatshoofden van allerlei levensbeschouwing ieder jaar met Kerstmis een Kerstboodschap de wereld in zenden om haar de vrede te leren. Zij roepen in de wind en worden niet verstaan. Het rumoer van de hartstochten en de eisen van het egoïsme overschreeuwen hun stemmen. Alleen het lied der Engelen is in staat uit te zingen boven het lawaai en geschreeuw van menselijk eigenbelang.

Er werd maar één echte Kerstboodschap gezonden over de wereld, die van 2000 jaar geleden, maar ieder jaar opnieuw! De Boodschap van het Kind van Bethlehem! „Glorie aan God in de Hoge en Vrede op aarde aan de Mensen van Goede Wil".

„Zalig Kerstmis"!

KERST- EN NIEUWJAARSWENSEN VAN HARE MAJESTEIT DE KONINGIN.

De Kapitein-luitenant ter Zee, Algemeen Militair Commandant te Curaçao, ontving het volgend telegram van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina:

„Aan U allen die deel uitmaken van de strijdkrachten ter zee, te land en in de lucht, zowel hier te Lande als in Suriname en Curaçao, of welk in opleiding in Groot Britannië, zend ik mijn beste wensen voor een gelukkig Kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar. Moge ieder van U, trouw aan Uw gegeven opdracht, medewerken aan de verdere opbouw van onze Krijgsmacht.

Wilhelmina."

Vervolg van pagina 1

wier aanhang naar zijn zeggen in Nederland niet gering is 1).

Blijkbaar heeft hij een groot respect voor de beweging. Hoe kan het anders! Want, zonder er critiek op te leveren, somt hij allerlei verschijnselen in de Kerk op, die volgens die bepaalde groep van katholieken evenzovele oorzaken zijn van haar achteruitgang, zoals: de tegenstelling tussen de beginselen van het Christendom en het gedrag der Christenen; bepaalde misstanden in de kerkelijke organisatie; verouderde de opvattingen over klassen en dergelijke; de kunstmatig opgetrokken muur, die de geestelijken en de massa der gelovigen scheidt; het gebrek aan godsdienstige bezieling, die van de parochies uitgaat; de evangelische zielenijver, die ontbreekt; de comfortabele levenswijze van zekere groepen geestelijken, die de massa, de arbeider, van de priester vervreemdt.

Hier tegenover staan — weer volgens schrijver — de idealen der T.C.-groep, die zuiver op die achteruitgangs-oorzaken zijn afgestemd, nl. het terugvoeren van de geest van het Evangelie in de kerk en in de parochies; het bezieling brengen door vernieuwing van verouderde vormen en toestanden; het strijden tegen verburgelijking van het godsdienstig leven; het terugvoeren van Christus op deze aarde als de vriend der armen, van de arbeider, de sjouwer, de bootwerker en al degenen, die men ongelukkiglijk met de naam „proletariaat" aanduidt; het overal uitdragen van Christus als de Kameraad der verdrukten.

Is dit niet, om tegen het plafond te springen van vreugde? Moesten we niet alles doen, om de geest van die groep niet druppelsgewijs, maar met emmers vol over onze katholieken uit te storten?

Maar helaas, de schrijver bezorgt ons een koude douche (om in de waterbeeldspraak te blijven) door zijn opmerking dat: „in de houding van de T.C.-groep zeer veel gunstige elementen schuilen, maar... ook veel gevaren". En dan wil hij ons nog helemaal kalmeren door eraan toe te voegen, dat hij bij voortduring met de Témoignage Chrétien-groep in aanraking is geweest.

Die reactie is ons niet sympathiek en wij menen zelfs, dat zij niet opportuun is. Natuurlijk zitten er gevaren aan vast. Natuurlijk „moet het zwaartepunt van de vernieuwing liggen op de innerlijke en niet op de uiterlijke zijde van het vraagstuk". Maar sla in 's hemelsnaam de kansen van de vernieuwing niet kapot met altijd maar weer op gevaren te wijzen. De funeste invloed van dat kalmerend gebaar is niet te ondervangen met de opmerking: „bovenstaande is niet geschreven om Témoignage Chrétien in een minder gunstig daglicht te stellen". Niet, dat we aan de waarheid van die woorden twijfelen. Maar we zouden veel liever zien, dat de schrijver de durf en het enthousiasme en het initiatief van deze Franse groep accentueerde, en de gevaren op de koop toe nam.

Die opgeheven vinger: „pas op" is misschien wel verantwoord. Noem dat „bezonnenheid" als u wilt. Maar vergeet niet, dat ze ontzettend remt en dat ze ons Nederlanders met onze aangeboren bezadigdheid zelfs tot stilstand kan brengen.

Bezonnenheid moet er zijn. Maar het steeds maar met die bezonnenheid komen opduiken, is een van de dingen, die de jongeren van de ouderen verwijdert. Jongeren zullen bij gebrek aan ervaring zeker fouten maken en een keer derailleren en over de kop slaan. Maar moeten we doen, alsof dat onherstelbaar is? Moeten we daarom de vaart van het idealisme stuiten? Is het niet van belang een open oog te hebben voor wat zij wèl bereiken en weegt dat in een tijd, die vernieuwing nodig heeft, niet op tegen blunders?

Of de Franse geest van vernieuwing inderdaad zo'n grote gevaren meebrengt, als ons worden opgenoemd — er is zelfs sprake van een dreigende verontgoddelijking van het Christendom — kunnen we niet beoordelen. Bij het geregeld lezen van Témoignage Chrétien zijn ze ons niet opgevallen, en het lijkt ons, dat de schrijver hier dezelfde zwarte bril op heeft, waardoor hij ook de toekomst van de Kerk beziet.

Maar dat „enkele uitwassen de uitholling van het Christendom zouden bevorderen", hoeven we toch niet te geloven. Uitwassen zijn onsierlijk, maar raken het wezen niet. Dat „meisjes in badkleding, ide achter een négligée schuilgaat, ter H. Tafel naderen" en „dat een aalmoezenier in sportbroekje tussen padvindsters rondspringt", is niet normaal. Maar zou dit juist niet voortkomen uit een — overigens niet goed te praten — voorbijzien van het uiterlijke, omdat, zoals de schrijver terecht verlangt, alle aandacht gericht is op de innerlijke beleving van het Christendom? In ieder geval kunnen we toch dergelijke uitwassen niet gebruiken als een bevestiging, dat er aan een zoveel belovende beweging als die van onze Franse collega's gevaren verbonden zijn. Hebben zij er wel iets mee te maken?

Nog minder durf ik het een misplaatste uiting van vernieuwing te noemen, dat priesters fabrieksarbeiders worden om hun apostolische taak te kunnen vervullen. Het is inderdaal waar, dat dit het terrein van de leken-apostel... Maar abnormale omst... vragen abnormale m... en is het niet prachtig, dat hier de priesters de kastanjes uit het vuur halen? Laten we God in de hemel danken, dat Hij daartoe juist priesters inspireerde.

Maar in ieder geval zal toch niemand verlangen, dat de frisse wind van Témoignage Chrétien er niet zou zijn, omdat er dan ook geen gevaren zouden dreigen. Wel, dan is het ook niet opportuun, om in deze periode, die schreeuwt om vernieuwing, met die gevaren te komen aandragen.

Juist omdat het herstel van het Christendom geen mensenwerk is, maar Gods werk, mogen we wat wagen. Dat is geen onbezonnenheid. Als de zuivere intentie ons bezielt, moeten we niet teveel redeneren. Toen St. Dominicus zijn zestien eerste volgelingen twee aan twee de wereld in zond, hebben zijn beste vrienden hem ook van onbezonnenheid beschuldigd. Zij zagen ook de gevaren. De H. Vader kende ze beter dan zij, omdat hij zijn plannen met God overwogen had. Maar hij nam het risico en won.

Als daarom een nieuwe geest over de katholieken vaardig wordt, moeten we niet direct afremmen en de opgang stuiten, maar aanmoedigen en opjagen en begeesteren. Geen domper erop!

1) Témoignage Chrétien is het bekende Franse weekblad van R. P. Chaillet, dat voortdurende de vinger legt op wonden, waaraan het maatschappelijk leven in Frankrijk ten onder dreigt te gaan en daartegen zeer positieve geneesmiddelen aangeeft.

De Heer en Mevrouw
H. J. Colpa-Rosario
geven met blijdschap kennis v. d. geboorte van hun zoon
Juli... Hermanos
Curaçao 21—12—46.

Hartog over Noorwegen

LUTHERSE PRIMAAT VAN NOORWEGEN OVER DE TOEKOMST DER KERK

(Eigen correspondentie). . .

Oslo, December — „De beste collecte, die ik in mijn leven gehouden heb, is die voor de kerkklokken in Nederland", vertelt Dr. Eivind Berggrav, die als Noors afgevaardigde de grote Hervormde Synode te Amsterdam bijwoonde, in het Nederlands voor de radio sprak en primus inter pares is van de zeven bisschoppen, die de Lutherse Staatskerk van Noorwegen telt. De bisschop, wiens paleis grenst aan het park waarin de ruines liggen van de in 1560 afgebrande en nimmer herbouwde katholieke kathedraal van Noorwegen, heeft terstond na zijn terugkeer uit Nederland onder de verschillende kerkeraden van de Noorse Staatskerk een inzameling gehouden en stelt zich voor hiermede de Lutherse kerken in Nederland weer aan kerkklokken te helpen.

Heeft men in Noorwegen dan de klokken niet versmolten?

„Het bevel werd gegeven, maar de Quisling-regering dorst het niet aan en vroeg toen of de Duitsers de klokken maar uit de torens wilden halen, doch die durfden het ook niet, omdat ze een algemene revolutie vreesden van ons volk.

De klokken zijn blijven hangen."

De Noorse kerk heeft tijdens de oorlog veel te lijden gehad. Alle bisschoppen werden, met uitzondering van Dr. Berggrav, op een eiland geinterneerd. Dr. Berggrav kreeg huisarrest in een villa buiten Oslo, maar na een half jaar bemerkte hij dat de Duitse schildwachten 's nachts sliepen en daarna maakte hij tussen 1 en 5 uur tochten naar Oslo, geholpen door de ondergrondse beweging. Eens werd de bisschop door Quisling ter dood veroordeeld, maar voordat het vonnis voltrokken werd, moest het op last van Himmler vernietigd worden. „Ik leef dus bij Himmlers gratie", glimlacht de privaat, die nog ziekelijk is van de doorgestane ellenden.

Tijdens de oorlog stroomde het Noorse volk naar de kerken, maar nu is dit veel minder. De Noren zijn verknocht aan hun Staatskerk, maar slechts weinigen bezoeken de kerk. „Tussen de 5 en 10% practiseert misschien in die zin, dat ze eens per jaar de Communie ontvangen", zegt de bisschop. „Bij mijn visitaties onderscheid ik drie kringen. De eerste is dan van de practiserende leden der kerk, de zg. communicanten, en die kring is maar heel klein. De tweede kring omvat de ernstige Christenen, die thuis wel bidden en de bijbel lezen, maar vrijwel alleen met de hoge feestdagen ter kerke komen. De derde kring vormt de peripherie en hoewel 97% der bevolking bij de Staatskerk behoort, valt het heel moeilijk te zeggen, hoe groot deze derde kring is. Het is juist ons grote vraagstuk, hoe die voor de kerk te behouden. Voor de jeugd, die op Zondag liever gaat skiën, worden thans in het gebergte kapellen gebouwd en die zijn inderdaad vol, maar ze zijn klein, dus spoedig gevuld. En we krijgen deze jongelui niet naar de gewone kerkdiensten. De onkerkelijkheid is groot, maar de oorlog heeft aan de andere kant bewezen, dat ook de onkerkelijken in de bres staan, als vreemden zich aan de kerk willen vergrijpen. Dat is natuurlijk een hoopvol teken."

Het blijkt dat Noorwegen op elke 3800 Lutheranen een geestelijke heeft (in Zweden 1 geestelijke op de 2200 leden; de katholieken, die 42 priesters voor 3200 katholieken hebben, staan er ogenschijnlijk gunstig en voor, maar deze weinige katholieken wonen zo ver uiteen, dat het heel moeilijk is ze te bereiken; bovendien heeft de Staatskerk geld van de staat — aanvangssalaris van een priester is 7800 kronen, hetwelk oploopt met periodieke verhogingen tot een 12 a 14.000 kronen, een betrekkelijk laag salaris vergeleken met dat van kantoormensen). De parochie van de hoofdkerk te Oslo telt 30.000 zielen en daarvan practiseert maar 1½%, vertelde een der geestelijken uw correspondent. De voornaamste parochie van Trondheim, de derde stad van Noorwegen, telt een 12.000 zielen, waarvan er 's Zondags ongeveer een 500 in de kerk komen, aldus Domproost Dr. Sigurd Fjaer.

We brengen een en ander ter sprake en Bisschop Berggrav erkent, dat de onkerkelijkheid inderdaad zeer groot is, maar zegt, dat er in Noorwegen weinig bewuste vrijdenkers zijn. „Het is meer indifferentisme", aldus de primaat, „en nu wij weer vrij zijn worden juist plannen gemaakt hoe de strijd hiertegen aan te binden. Onze kerkelijke pers is nog te zwak, maar verheugend is het toch dat enige tijd geleden het socialistische Arbeiderbladet begonnen is de kerkbeurtenlijst af te drukken zonder dat wij erom vroegen. Andere bladen publiceren wel preken. Door ons contact met andere kerken is de toekomst zeker niet zonder beloften. Er is de laatse jaren iets wakker geworden en u weet zelf wel, dat het in de kerk langzaam gaat. Natuurlijk is na een oorlog het materialisme ook krachtig doch de Noor, ook al gaat hij niet regelmatig naar de kerk, is van huis uit godsdienstig. De bodem is niet weg, bedoel ik. Het is nu onze taak op wat nog bestaat weer op te bouwen."

— U sprak van contact met andere kerken. Bedoelt u de Lutherse kerken elders, in Nederland bijvoorbeeld?

„De Lutherse kerken in uw land staan geheel los. Met de Zweedse en Deense kerken hebben wij een intercommunie..."

— Met de Anglicaanse niet, onderbreken wij onwillekeurig.

„Neen, omdat wij de apostolische successie niet hebben. Voor de Anglicanen zijn de Zweedse wijdingen geldig, maar die van Denemarken en Noorwegen niet, omdat daar de successie onderbroken is. Voor Rome hebben geen van deze geldige wijdingen. Ik persoonlijk ben geneigd hierin een mogelijkheid te zien tot toenadering, omdat hij het oecumenisch werk de presbyteriaanse kerken, methodisten e.a. hierdoor dichter bij ons staan. Wij zelf hebben relaties met de Zweden en die weer met de Engelsen en de Orthodoxen."

— En Rome?

„Laat mij eerst nog iets zeggen over de Orthodoxen. De nadruk welke zij op de incarnatie leggen, onderschrijven wij ook. En dat doet Rome ook. De Godheid van Christus moet vanzelfsprekend de enige basis zijn. Hoe ons oecumenisch werk ooit de Roomse kerk zal omvatten, kan ik mij niet indenken, want God is machtig. Ik geloof, dat de eenheid der Kerk, ook met Rome, er zal komen, zonder eenvormigheid.

We zullen verschillende confessies houden, maar er zal toch een verband gelegd worden. Hoe dit verband zal zijn, laat ik aan God over en naar beste kunnen arbeid ik ervoor. Tijdens de oorlog heeft de R.K. Kerk op practisch terrein samengewerkt met andersdenkenden. In Nederland en ook hier in Noorwegen, waar de Apostolisch Vicarius Mgr. Jacob Mangers zelf een verklaring, die wij indertijd tegen de nazie-ideologie uitgaven, met ons heeft medeondertekend — eigener beweging. Misschien dat de hogere leiding der R.K. Kerk thans weer enigszins in het isolement is teruggetreden, maar er leeft in de R. K. Kerk iets dat niet te blussen valt. Wat in eeuwen uiteen gegroeid is, kan niet in enkele jaren hersteld worden."

Bisschop Berggrav zegt hoe prettig hij in Nederland ontvangen is en hoe voor het eerst in eeuwen de Noorse kerk officieel tegenwoordig was bij de vergadering der Nederduits Hervormde Kerk. In Juni 1947 hoopt Dr. Berggrav weer naar Nederland te komen voor het Internationaal Congres van Bijbelgenootschappen.

KERSTPROGRAMMA.

1e Kerstdag:

4.— uur Nachtmissen

5.30 uur H. Mis voor Zeelieden in het St. Elizabeth Gasthuis

~~11.15 uur Mannenkoor Pietermaai voor de CUROM~~

20.— uur Kerstavond in het R.K. Zeemanshuis door een meisjeskoor.

2e Kerstdag:

8.— uur H. Mis in de Kapel van het St. Martinus Gesticht voor de Aloysius Kring.

10.— uur Voetbaldag Montagne: Neptunus en Republiek nemen hieraan deel.

20.— uur Feestavond Aloysius Kring in het Barges-Bad.

20.— uur Mannenkoor in het Zeemanshuis, na afloop dansen.

20.— uur Dansavond in het R.K. Militair Tehuis onder leiding van de band van de Johan Maurits.

27—12—46:

Jonge Wacht uitvoering te Santa Rosa.

29—12—46:

Feestavond in de Sint Thomas Club.

TERUG NAAR JAVA.

De Commissie-Generaal zal binnenkort naar Java terugkeren, mogelijk voor 1 Januari om de uitvoering van de Linggadjati-overeenkomst uit te werken. De goedkeuring van de tweede Kamer van de Regeringspolitiek ten opzichte van Indonesië, heeft ruim baan gemaakt voor het vertrek van de Commissie-Generaal hetgeen naar men gelooft niet uitgesteld zal worden door een mogelijke bespreking van deze zaken in de Eerste Kamer.

Een aantal economische-rechtskundige- en technische expert, zullen de Commissie-Generaal vergezellen.

Dr. Carl P. M. Romme de leider van de Katholieke Volkspartij, die de motie tot goedkeuring van de Regerings politiek indiende, ontkende dat het tekenen der overeenkomst de grondwet zal schenden. Hij verklaarde: „Wij hebben vele mensen in dit land tegen de borst gestoten door onze eindbeslissing, die echter in het hoogste belang van het land genomen is, het land dat wij niet kunnen en niet willen opofferen ten koste van alles".

Hij zeide dat de beslissing van de Katholieke Partij om zich met de partij van de arbeid te verenigen ter ondersteuning van de overeenkomst, de werkelijke inhoud en betekenis van deze politieke overeenkomst in het licht bracht waardoor duidelijk gemaakt wordt waaraan beide partijen zich verbonden hebben (Den Haag, Aneta).

CURAÇAO

SCHEEPSBERICHTEN.

23 December 1946.

Sapho naar Cristobal, Evelyn van Bonaire, Evangeline Park naar Trinidad, Evelyn naar Bonaire, Suffolk van Cristobal.

24 December 1946.

Suffolk naar Liverpool.

BEZOEK.

De heer Guerra, secr. van de aeroclub van Uruguay zal een bezoek komen brengen aan Curaçao om contact te maken met onze aeroclub.

VERKEERSONGEVALLEN.

Bij de kruising Cas Chiquito vond op de Schottegatweg een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Beide auto's ernstig beschadigd.

Oorzaak: De auto bestuurder Sloeg op de weg naar Caracas die vanuit de richting stad kwam had de andere auto niet zien aankomen.

CURAÇAO

HOOGFEEST VAN KERSTMIS.

Een Zalig Kerstfeest voor al onze lezers.

Op het Hoogfeest van Kerstmis en de Tweede Kerstdag zal de krant niet verschijnen.

VIGILIE VAN KERSTMIS.

Heden op de vigilie van Kerstmis is het onthoudingsdag, d.w.z. het is niet geoorloofd vlees te eten.

KERSTPROBLEEM.

Mat in 2 zetten.
Wit begint.

KERSTFEEST PAROCHIE GROOT KWARTIER.

De Nachtmis, welke om 4 uur aanvangt za gezongen worden door het Nederlandse mannenkoor.

Men zingt de Mis van Cuypers, gevolgd door de gebruikelijke Kerstliederen. Onder de Kerstmis zingen de kinderen hun Kerstliederen, terwijl om half negen de Hoogmis gezonden wordt door het Dameskoor.

Op de tweede Kerstdag is er een H. Mis om zeven uur, terwijl de Hoogmis om half negen gezongen wordt door het Surinaamse jongens en mannenkoor „San Anselmo". Vele Surinamers zullen deze H. Mis komen bijwonen!

UITSLAGEN BARRANQUILLA.

Boksen: Streden en Richardson verloren op punten. Van de Graaf wegens ondergewicht teruggetrokken.

Voetbal: Curaçao definitief nummer 3.

Waterpolo: Curaçao kampioen.

OVER PAPIERSCHAARSTE.

Wij vinden in het weekblad „Curaçao" de vraag gesteld of Curaçao Nederland kan helpen met de inzameling van oud papier, dat als grondstof zou moeten dienen bij de vervaardiging van nieuw papier. De schrijver Dr. P. de Bruin wil dit onderwerp ter overpeinzing geven aan de Nederlanders, die zich na de oorlog hier gevestigd hebben. Waarom juist deze mensen is ons niet duidelijk.

De vraag kan naar de mening van onze directie in bevestigende zin beantwoord worden, maar zij laat er onmiddellijk de wedervraag op volgen „wie zorgt ervoor?"

De heer Ter Steege, de directeur van „Rijkspapier", te Amsterdam heeft in zijn radiopraatje ook medegedeeld dat een leurder in Nederland wel 500 kg. per dag mag ophalen, wil hij hieraan een behoorlijke boterham verdienen en daarbij niet huis aan huis kan gaan bellen. Voorts deelde hij mede dat in de eerste maanden van dit jaar de verzamelde hoeveelheid oud papier 36 ton bdroef, welke hoeveelheid oud papier 36 ton bedroeg, welke hoeveelheid in Augustus was toegenomen tot 4600 ton, terwijl **men ten minste 00 ton per maand** wenst te hebben. Hoe zou zulks te Curaçao zijn?

Wij twijfelen er geenszins aan of Curaçao kan maandelijks een belangrijk quantum bijeen brengen, maar alweer „wie zorgt ervoor?"

En dan de prijzen en de vrachten? Loont het inderdaad de moeite het oude papier in te balen en te verschepen? Hoe vallen de onkostenbegrotingen dienaangaande uit? Er zal op Curaçao geen enkele drukkerij te vinden zijn, die pro deo zijn papier afval gaat sorteren, wat niet wegneemt, dat de Kollergang (onderdeel bij papierfabricage) ook met ongesorteerd papierafval aan het draaien gehouden kan worden.

Wij geloven, dat de zaak op niets zal uitdraaien, voornamelijk omdat zij voor de verwende bewoners van ons eiland niet lucratief genoeg zal zijn en bovendien slechts van tijdelijke aard. Alleen een actie onder de gouvernementsbedrijven en hun archieven zou enige resultaat kunnen opleveren.

VERLOOFD:

BEPPIE NATZIJL
en
HENK VOCKS

Curacao Kerstmis

TOM KUYK
en
LENY VAN DER KUYL
geven met blijdschap kennis van hun voorgenomen huwelijk op 27 December 1946
De plechtige Huwelijksinzegening zal plaats vinden vóór de H. Mis van 10 uur in de Kerk van San Mateo.
Receptie: Piscadera-Club van 12—1.

Bekendmaking.

Openbare Markt te Oranjestad:

Woensdag 25 December 1946 — Gesloten
Donderdag 26 December 1946 — Zondagdienst
Woensdag 1 Januari 1947 — Gesloten

Openbare Markt te St. Nicolaas:

Dinsdag 24 December 1946 — Zaterdagdienst
Woensdag 25 December 1946 — Gesloten
Donderdag 26 December 1946 — Zondagdienst
Dinsdag 31 December 1946 — Zaterdagdienst
Woensdag 1 Januari 1947 — Gesloten

De Gezaghebber van Aruba,
Mr. L. C. Kwartsz.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling Curacao.

EXAMENS BOEKHOUDEN, ENGELSCHE EN NEDERLANDSCHE HANDELSCORRESPONDENTIE.

13, 14 en 15 Januari 1947.

De Inspecteur van het Onderwijs maakt hierbij bekend, dat er op 13, 14 en 15 Januari 1947, alhier gelegenheid gegeven zal worden tot het afleggen van de examens **Boekhouden** en **Handelscorrespontie** in de **Engelsche** en **Nederlandsche taal** (examenopgaven van de Nederl. Associatie voor Practijkexamens, Amsterdam).

Gegadigden kunnen zich tot den 8en Januari 1947 e.k. aanmelden ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling onder overlegging van een geboorte- of identiteitsbewijs en gelijktijdige storting van het examengeld ad. *f* 12.50.

Willemstad, 20 December 1946.
De Inspecteur voornoemd,
Dr. W. J. Goslinga.

Verlaagde luchtposttarieven.

De Postdirecteur maakt hierbij bekend, dat de luchtposttarieven voor brieven enz. ter verzending per K.L.M. naar de volgende plaatsen, met ingang van den 1n Januari 1947 worden vastgesteld als volgt:

Nederland:	brieven en briefkaarten	25	ct per 5 gram
	drukwerken, pakjes enz.	10	ct per 5 gram
Suriname :	brieven en briefkaarten	12½	ct per 10 gram
	drukwerken, pakjes enz.	5	ct per 10 gram

Maximum gewicht 2 kg

Onderling Binnenlandsch verkeer tusschen de eilanden Aruba — Curaçao, Bonaire, Saba, St. Eustatius, en St. Maarten:

brieven en briefkaarten 6 ct per 10 gram

drukwerk, pakjes enz:	t/m 10 gram	1½ ct
boven	10 gr. t/m 20 gr.	2½ ct
„	20 gr. t/m 50 gr.	5 ct
„	50 gr. t/m 100 gr.	10 ct
„	100 gr. t/m 200 gr.	20 ct
„	200 gr. t/m 300 gr.	30 ct
„	300 gr. t/m 400 gr.	35 ct
„	400 gr. t/m 500 gr.	45 ct

en voorts voor elk gewicht van 250 gram of gedeelte van 250 gram 20 cent meer.

Maximum gewicht 2 kg.

Vereenigde Staten van Noord Amerika	12½	ct per 10 gram
Colombia, Cuba, Dominikaansche Republiek	15	ct per 10 gram
Haiti, Jamaica, St. Kitts, Trinidad, Venezuela	15	ct per 10 gram
Azoren	25	ct per 5 gram
Birma	50	ct per 5 gram
Britsch Indië: Karachi	40	ct per 5 gram
Overige plaatsen	50	ct per 5 gram
Ceylon	50	ct per 5 gram
China	70	ct per 5 gram
Egypte	30	ct per 5 gram
Europa	25	ct per 5 gram
Irak	40	ct per 5 gram
Malakka	50	ct per 5 gram
Ned. Oost Indië	50	ct per 5 gram
Siam	45	ct per 5 gram

Aanbesteding.

De Commissie van Administratie voor het Huis van Bewaring „Dakota" op het eiland Aruba, zal op 6 Januari 1947 ten kantore van den Gezaghebber op Aruba, Voorzitter van genoemde Commissie, in het openbaar aanbesteden de levering bij contract van de hierna genoemde benoodigdheden voor de gedetineerden op Aruba, te weten:

rijst, maismeel, aardappelen, brood, koffie, thee, bruine suiker, bruine boonen, zoete olie, margarine, uien, gezouten vleesch, gezouten visch, versch vleesch (zonder vel en been) en blauwe zeep.

De inschrijvingsbiljetten, op zegel, kunnen uiterlijk tot 4 Januari 1947 worden ingeleverd bij den Hoofdgevangenisopzichter-Cipier v/h Huis van Bewaring „Dakota" Aruba, bij wien de voorwaarden van levering ter inzage liggen en ook verdere inlichtingen te bekomen zijn.

Belanghebbenden kunnen bij het openen der biljetten tegenwoordig zijn. De gunning van de levering behoudt de Commissie zich voor.

In verband met de geringe vastheid van prijzen zal de aanbesteding geschieden onder de navolgende voorwaarden:

Bij de inschrijving wordt prijsopgaven gedaan.

Aan het einde van ieder kwartaal staat het beiden partijen vrij te beslissen of de leveranties gedurende het volgende kwartaal al dan niet tegen denzelfden prijs zullen worden voortgezet.

Deze prijsopgave is bindend gedurende een kwartaal.

Gedurende het kwartaal zal van de voor dat tijdvak overeengekomen prijs niet worden afgeweken.

Namens de Commissie voornoemd,
Mr. L. C. Kwartsz
Voorzitter.

2—1

Algemeene Bekendmaking.

„De Gezaghebber van Aruba, Plaatselijk Hoofd van Politie, beveelt ingevolge artikel 9 der Vuurwapenverordening (P.B. 1930 No. 2), dat personen, die zonder daartoe bevoegd te zijn, vuurwapenen of munitie voorhanden hebben, deze vóór 1 Januari 1947 aan het Bureau van Politie te Oranjestad in bewaring zullen geven.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat hij die een vuurwapen of munitie voorhanden heeft, zonder in het bezit te zijn van een geldige machtiging, strafbaar is.

Zij die in het bezit zijn van een machtiging tot het voorhanden hebben of bij zich hebben van een vuurwapen of munitie, moeten vóór den datum van afloop van den geldigheidsduur vernieuwing der machtiging aanvragen.

Oranjestad, 17 December 1946
De Gezaghebber, Plaatselijk Hoofd van Politie voornoemd,
Mr. L. C. Kwartsz".